

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: G. Coșbuc, Spadă și Credință. — P. Răscanu, Divanul ad-hoc din Moldova, 1857. — Th. D. Speranția, Feriți-vă de sânziuri. — L. Paul, Sofronie Ghimpeanu, iubitul de pomi. — G. . . , Casa Bisericii. — Al. Tsigara-Samurcaș, Pictorul Grigorescu. — Ir. Popescu, Febra aftoasă. — Contra frigului la picioare — V. S. Moga, Altoitul viței noastre de vie pe vițe americane. — Țara roselor. — Abonamente la revista „Albina”. — O pildă de urmat. — O serbare școlară. — De la sate. — Cronica săptămânii. — Terepentinul în economia casei. — Teatrul la sate. — Curățitul blânilor. — Informațiuni. — Mulțumiri. — Poșta administrației.

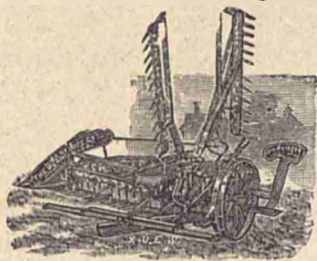
Ilustrațiuni: Pictorul N. Grigorescu. — Pe drumul Plevnei: Un convoi de munițiuni. — Lupta de la Opanez. — Defilarea prizonierilor turci pe dinaintea Domnitorului. (Tote după tablourile d-lui N. Grigorescu).

SOCIETATE IN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

Bucuresci

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultorii *mașine și unelte agricole și industriale*

de ori-ce fel. s. e.; Locomobile, Treerătore
Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)“, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le represintă, și în condițiuni de plată cât se pôte de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog-illustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și *buna funcțiune.*

Drogheria Universală „Toma Brătulescu“

(Situată între Gara de Nord și Piața Matache-Măcelaru)

Bucuresci, No. 145, Calea Griviței.

Asortată din nou și în abundență cu articole atingătoare de această branșe, se angajeză a aprovizionă, prompt, Farmacii militare și civile, Spitale, Fabrici industriale, Institute de bacteriologie și vaccinogene, Școli, Institute de fizică și laboratorii chimice, etc., cu drogue și tot felul de substanțe medicamentose, precum și cu utensile necesare în ale lor officine, cu obiecte de porcelan, de sticlă și de nichel; cu instrumente de optică și electricitate, aparate de fotografie, cu barometre, termometre, alcoolometre, ulcometre, lactometre, etc., și cu cauciucărie, biberone, irigătoare și tot felul de accesorii și utensile trebuincioase în obstetrică, precum și cu bandage, pansamente și diferite instrumente chirurgicale invențiile cele mai noi și din cele mai reputeate fabrice din străinătate; cu substanțe antiseptice, desinfectante și insecticide puternice; cu preparate farmaceutice ca siropuri și vinuri medicinale, balsamuri, etc., și cu specialități remarcabile de felul Somatosei și Farinei, lactate Nestlé, autorizate de onor. Consiliu Sanitar; cu săruri pentru băi și diferite ape minerale din surse Române și străine, cu capsule uleiioase și esențiale, cu uleiuri din ficat de Morun precum și cu gudrone, bombone și ciaiuri pectorale de Vorel, etc.; cu cupru sulfuric cu care se prepară semințele spre conservare; cu Vasilină Americană, Benzină, Naftalină și alte produse minerale, cu uleiuri, esențe și culori vegetale precum și cu multe alte substanțe ce se întrebuinteză zilnic în usagiul domestic, în confiserie și distilerie, în artă, în tehnică și industrie, și care se pot trimete și particularilor, în ori-ce parte a țării contra-ramburs.

De asemenea este asortată în abundență cu ierburi și prafuri odorifere pentru șaseuri și cu renumitele ape și alcholate preparate din florile de Lavandula, și cojile de Quinquina ce se întrebuinteză cu succes ca lavage contra căderii părului; și recomandă onoratei sale clientele, cu totă încrederea și multă garanție, higienica apă pentru gură „Regina,“ un leu flaconul; reputata și bine apreciaata pastă dentifrice „Ideal,“ prepară la Gellé frres Paris, 75 bani cutia, și êrêcoritôrele pudre parfumate pentru toaletă, preparate la Germandrê Paris, din fleurs de Riz, cutia 65 bani, precum și diferitele creme, cosmetice, remarcabila pomadă de Quinquina, frumôsa savonărie și dulce parfumerii, produse Francese, Ruse, Italiene și Englese, și care încă se pot trimete doritorilor, în ori-ce parte a țerii, prin poșta.

Cataloge cartonate indicândd preciiul tuturor acestor articole, se pune la dispoziția d-lor clienți. Și această Drogherie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analise asupra bêturilor și a laptelui, sub direcțiunea unui chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

Spadă și Crediță

Ce furtună n'au mai pornit
Pofta răilor și ura,
Ca să pieri, tu neam iubit!
Dar de toți ne-a mântuit
Spada noastră și scriptura.

Sfintul steag ne-a fost altar,
Și, supt el, săriam grămadă
Să ne batem la hotar.
Ghiogă 'ți dă ori-ce stejar
Ori-ce cósă 'ți dă o spadă.

Iar când brațul ne cădea
Când și când fără putere,
Nici atunci nu ne scădea
Inima, c'aveam în ea
Scris Christos ca mângâiere.

Ce de ură s'a pornit,
Căutând a ta pierdere!
Dar ai stat, și-ai biruit,
Căci prin spadă-ți a grăit
Domnul cel ce 'n veci e mare!

G. Coșbuc.

Divanul ad-hoc din Moldova 1857 (1).

ară de „șirul de cestiuni generale“, Adunarea a mai exprimat următoarele dorinți întocmite de către „Comisiunea de urgență.“

I. „Respingerea din legislatura României a instituțiunii Senatului sub ori-ce numire și formă.

„O singură Adunare națională legislativă compusă după vechiul obicei, pe base destul de largi și potrivite cu gradul de cultură, și aleasă astfel în cât în ea să fie represintate toate marile interese ale națiunii.

„Dreptul pentru Domn de a întări legile votate de Adunare, de a le înapoia Adunării spre desbatere pentru a doua oară, și la cas de refus din partea Adunării, de a rosti disoluțiunea ei, ordonând prin aceiași ordonanță noui alegeri.

„Indatorirea Domnitorului de a întări legile votate de Adunare într'o îndoită legislatură.

„Mărginirea deputaților de a primi în tot timpul mandatului lor posturi, ranguri sau alte răsplătitiri de la guvern, socotindu-se demisionați din Adunare prin însă-și primirea uneia din însărcinările sau distincțiunile de mai sus.“

Au votat pentru 41; contra 4; abțineri 23. 23 Noemvrie. Raportor Cogălniceanu.

II. „Mărinimósele Puteri garante să bine-voiască a hotărî cestiunea dării Principatelor către Inalta Pórtă într'un chip potrivit cu necontestabilul lor drept.“

S'a votat în unanimitate. 29 Noemvrie. Raportor Cogălniceanu.

III. „Adunarea ad-hoc a Moldovei doresce ca mărinimósele Puteri, la viitoarele conferinți, să bine-voiască a prevedea și a statornici calea prin care Principatele-Unite, la ori-ce călcare a drepturilor lor, din ori-ce parte ar proveni, să pótă cere și dobândi puternicul sprijin al Mare-lui Areopagiu.“

S'a votat în unanimitate. 21 Decemvrie. Raportor Panu. Și în timpul acesta, Adunarea a mai exprimat următoarele dorinți:

a) În ședința din 18 Noemvrie „Adunarea primesce în unanimitate și cu aclamațiuni ca în Constituțiunea României să fie înscris principul: Instrucțiunea publică gratuită și obligatorie, în toate orașele și satele.

(1) Veđi No. 10, 11, 12—13, 14 și 15 Anul V.

b) „*Respectul proprietății.*“ Votat în unanimitate. 18 Noembrie.

c) „*Să se recunoască ținuturile ca persoane civile.*“

„*Să se înființeze în fie-care ținut un consiliu ținutal, a căruia compunere să fie basată pe principiul electiv.*“ Unanimitate.

d) „*Îmbunătățirea sorței clerului.*“ Unanimitate. Și, după ce a decis că dorințele deputaților din orașe sunt de competența Adunării legislative,

e) „*Adunarea ad-hoc a Moldovei încheie dorințele sale prin cel de pe urmă și neapărat vot :*“

„*După împlinirea marelui dorinți a națiunii române, rostită în unanimitate de Adunările ad-hoc din Iași și din București, adecă Unirea-Principatelor într'un singur stat și a lor definitivă constituare, Puterile garante sunt rugate de a încuviința ca ambele Adunări ad-hoc actuale să se convoce într'o singură Adunare, spre a elabora legea electorală pentru viitoarea legislatură a României, după principiile rostite mai înainte de Adunare, în privirea constituirii acestei legislaturi.*“

Apoi se votază actul de încheierea lucrărilor Adunării și de recunoștință către Puterile garante.

Petru Răscanu

Profesor universitar și inspector al învăț. secundar.

Feriți-vă de sânziuri.

„*Isbăvesce-mă de sânziuri, Dumneșeule, Dumneșeul mântuirii mele.*“

Așa dice Psalmistul.

Multă lume crede că e destul să țină numai ceea-ce scrie legea nouă: *Iubesce pe Domnul Dumneșeul tău din totă inima ta... și pe aprópele tău ca însu-ți pe tine.*

Acéstă lume, însă, uită că Christos a dis: *Nam venit să stric legea ci s'o plinesc.*

Legea veche și cea nouă se îndeplinesc una pe alta.

Legea nouă vorbesce numai de Dumneșeu și de aprópele, dar tu trebuie să te feresci de orice sânziuri, tu nu trebuie să fii crud cu nimenea; ba mai mult, tu nu trebuie să fii crud de loc: tu trebuie să te păzesci de sânziuri, tu trebuie să te păzesci de orice sânziuri.

Dacă legea ast-fel poruncesce, ce vei dice dar de acei ce se pórtă crud cu animalele? Ce vei dice de omul

care veđi că-și bate boul până ce'l înghenunche ? Dar de acei pe care îi vedem ăilnic, punând pe bieteke animale, poveri peste puterile lor, și bătându-le și chinuindu-le ca nisce sêlbaticii ? Ce veđi ăice chiar de aceia care veđi că torturază sau chinuesc un câne ?

Și să nu vorbim că bietul câne este un prieten și un vechi păzitor al omului, dar să vorbim de un biet câne al nimenui, de un biet câne sărac, fără casă, fără adăpost, cu alte cuvinte fără stăpân. Dar nu vê închipuiți că sunt și ómenii în halul unui asemenea câne ? Nu sciți că sórta se învărtesc ca róta și pe cel mai de sus îl răstórnă așa de jos că ajunge ca un biet câne a nimenui ? Nu vê închipuiți că asemenea lucru se póte întâmpla orii-cui ?

N'ar fi drept ca orii-cine să se témă de loviturile sórtei atât pentru dînsul cât și pentru ai lui ? Apoi dar de ce să arunci cu pétra în bietul câne care lovit și el de crudimea sórtei alérgă pe stradă, cum ăicea fabulistul Gr. Alexandrescu :

Cu urechea pleoștită
Cu códa între picioare ?

Alérgă adecă, împins de fóme și strâns de asprimea vremei, să găsescă vr'un biet orii cum adăpost.

Tu ai dreptul să alergi și să răscolesc tot târgul pentru nevoile tale, și un biet câne n'are dreptul să răscolescă și el un gunoiu ?

Ți-ar place ție să îți închidă ușa în față unde te veđi duce ? Apoi dar drept e ca bietului câne să-î tai drumul și să-l sburătuesci cu pietre ? Ți-ar plăcea ție ca atunci când îți va fi nevoie mai mare să veđi pe cine-vă că-și bate joc de tine și de necazul têu ? Apoi dar bietului câne pentru ce să-î atârni tinicheaua ? De ce nu te gândesci óre cum ți s'ar părea ție când ai fi în locul cânelui cu tinicheaua ?

E câne, dar fómea îl chinuesc pe dînsul ca și pe tine. E câne, póte el nu scie de rușine, dar tinicheaua pe care i-ai atârna-o tu ca să faci haz, lui îi pricinuesc mai mult de cât rușine, lui îi pricinuesc gróză ! E câne dar e vietate cu simțire și inima lui simte ca și a ta.

Și dacă astăđi inima ta te lasă să chinuesci pe un

biet câine, pe un biet animal care nu ți-a făcut nimica, ore mâine nu te va lăsa să chinuesci și pe un om care îți este vrăjmaș? Și după ce te vei fi obișnuit a chinui pe un vrăjmaș, ore greți îți va fi să chinuesci și pe unul care nu ți-e vrăjmaș? Și după ce te vei obișnui a chinui pe un strein, ore la un prilej de supărare nu vei fi crud și cu unul dintre ai tăi, cu fiul tău sau cu fratele tău cu părintele tău cu soția?

Dar dacă poți să ajungi a face tu asemenea rău altora, cum ți-ar părea ore dacă un altul s'ar purta crud cu tine? Cum ți-ai închipui apoi dacă toți s'ar purta crud cu tine?

Gânditu-te-ai vre-odată că în orî ce patimă omul cade cu încetul? Audit-ai dîcîndu-se în sfînta scriptură:

Cele rele nu le încerca?

Rêul cât de mic nu trebuie încercat, că rêul cel mic te supune la cel mare.

Rêul e ca smôla și Cartea înțelepciunii lui Sirah dîce: *Cel ce umblă cu smôlă, mînjise-va.*

E păcat să chinuesci un animal, o vietate, dar e mai păcat că chinuîndu-l pe dînsul, te înrêutățesci pe tine, îți deprinzi sufletul tău cu cruđimea.

Nu ești plăcut lui Dumnezeu cînd chinuesci un animal, dar chiar în momentul cînd îl chinuesci tu îți ieși răsplata, căci îți prihănesci sufletul și va veni vremea cînd te vei căi, nu că ai fost crud față de un câine, ci crud față de unul din ai tăi.

Sunt animale stricătore care trebuiesc stîrpite și imputinate, ei bine, ucide-le dar nu le chinui, ucide-le scurt, cât se pôte de scurt, și cât se pôte mai de departe, ca să nu se nască în inima ta nici un fir de cruđime.

Pôte fi lup, pôte fi hienă, pôte fi șerpe, ucide-l dar nu-l chinui. Și ce bine ar fi dacă s'ar puté să scapi de dînsul fără să-l uciți tu? Ce bine ar fi dacă omul n'ar fi silit nici odată să verse sânge, să facă nici un fel de amar, să nu tae nici un pui de găină? Unui om de felul acesta i-ar fi mai mult milă de aprópele, și l'ar iubi mai mult, și l'ar ajutá la tóte nevoile și l'ar ajutá fără rugáminte. L'ar ajutá căci i-ar fi milă, l'ar ajutá căci l'ar împinge inima. L'ar ajutá căci inima fiindu-i neîn-

tinată și curată, ar simți și iubi pe ori-ce om ca însuși pe sine.

Iată deci cât de bine *Legea nouă* se îndeplinesce prin *Legea veche*; iată deci că cel ce vrea să iubească pe aproapele ca pe sine, trebuie să se ferescă de sânziuri.

Să ne aducem dar aminte de cuvîntul Psalmistului, și: *Să ne ferim de sânziuri*.

Th. D. Speranția

Sofronie Ghimpeanu, iubitorul de pomi (1).

III.

recuse trei ani ca o părere. Vremile se schimbaseră cu totul. Într'un an ploile se țineau lanț de sta să îneco și casele, în cel lalt, le duceam dorul. Dela sf. Gheorghe până la Simpetru odată a ploat. În vremea cireșilor nici roua nu mai cădea. Pământul eră scorojit și érba pârlită ca de para focului. Vitele sbieraū a peiște și multe își deduseră sfirșitul de fôme, chiar pe locurile cari altă dată le hrăniaū cu belșug. Numai prin văile și pădurile de sub munți se mai vedē puțină verdēță, încolo tôtă podôba pământului eră uscăciune.

Rugăciuni de plôie se făcuse în tôte părțile, dar Dumne-deū nu se milostiveă. Păpărudele zadarnic cutreeraū satul cu cântecele lor înțiglate. Luléua cea de lut a lui moș Antone care alte ori pravesteă plôie cu trei zile înainte, acum nu spuneă nimic. Se sfătuiău ômenii să aducă pe sfînta dela Curtea de Argeș, dar nu se împogodeău pentru cheltueli. Toți aveau ochii țintiți asupra cerului; dar pic de nor nu se iviă pe el!

În acēste împrejurări d-l Ghețenu a mers de a cercetat pe nea Sofronie și grădina lui cu pomi.

— Bună ziua, nene Sofronie! — Mulțumesc Dumitale domnule învățător! — Cum îți merg treburile în vremea asta ciudată?

— Rēū de tot, domnule, rēū de n'are cum mai fi. Bine făcea Dumne-deū de mă luă cu un an înainte să nu mai vęd jalea asta! — Ba nu, nene Sofronie, lucrurile se mai schimbă, nu te desnădăjdui.

— Poftim de veți, d-le învățător, grădina pentru care mă lăudați în tôte părțile! Acum o lună diceai că e un raiū. Uită-te acum și veți cum m'a bătut Dumne-deū de rēū! Și bietul om se făcū nevēđut de pe un pom de unde i se au-

(1) Veți No. 12—13 14, 15 și 16 anul V.

diã oftatul greu! D-l Ghețenu se lãsã în lungul grãdiniî privind tot cu deamãnuntul. Pãmîntul erã crepat de se vedeã rãdãcinile pomilor, iarba uscatã, arsã de nici cu clescele n'ãi fi apucat un fir. Pe sub pomî erã un așternut gros de rãde veștede și de frunđe îngãlbenite. Toți pomii grãdiniî erau pe jumãtate lipsiți de podãba lor, iar virfurile ramurilor dãduse în uscat. D-l Ghețenu se oprî mult unde grãdina da în Argeș, apoi dișe: «Riul acesta care astãdi numai stricã pe unde trece, ar putã aduce mari folãse lui nenea Sofronie și la altã multã lume .

— Rodul anului acesta e pierdut, întrerupse nenea Sofronie, dar ce m'oiũ face eu de s'or usca și pomii? Atãta e tot avutul meu! munca mea dintr'o viețã. De ași fi tinër, calea, valea, dar sunt cu un picior în grãpã, și în vremea asta de bãtrãnețe sã fiũ nevoit a cerși totul de la mãna altora...? Vai...! cum m'a bãtut Dumneđeu de rãu...!

— Apoi își întãrse fața rezemãndu-și capul de un mër, unde sta dus pe gãnduri cu mãnile la pãntece, încrucișate sub chimir... În tãcerea acẽsta, d-l Ghețenu urziã planul dupã care sã urce apa Argeșului pe la rãdãcinile pomilor; dar din cãnd în cãnd liniștea erã întreruptã de foșnitul frunzelor ușcate peste cari picura cadentãt lacrãmile lui nea Sofronie.

— Nu-te deznãdãjdui, îi dișe invetãtorul, cãci rãul acesta are lãc. Sã mã ascuți și de astã datã și vei vedã cu ochii minunea.

Nea Sofronie holbã la invetãtor nisce ochi mari, apoi clãtinãnd din cap dișe: «Cine se pãte pune cu puterea lui Dumneđeu?! Tãte cãte le suferim sunt pentru pãcatele noastre!

— Ba nu, nene Sofronie. Dumneđeu este pãrintele nostru cel bun. El ne pune la îndãmãnã tot, ca sã biruim greutãțile vieții și mulțumiți de aceste biruințe sã prea mãrim numele lui. Iar dacã suferim necazuri și pagube pricina suntem noi, cã nu folosim bunurile pe cari ni le-a dat spre ușurarea traiului. Vedî apa Argeșului? Dãr gardul desparte grãdina d-tale de ea. De ai fi sciut s'o folosesci scãpai de necazul acesta.

— Apoi cum s'o urc eu aici, domnule, cã e locul ridicat și de oiũ cãrã cu vasele, imi trece diua cu 2—3 hãrdãe de apã.

— Este un alt meșteșug nene Sofronie. În dreptul grãdiniî d-tale pe apã aședãm o plutã ușorã de brad. O legãm cu lanțuri de salcia cea mare. Pe acẽstã plutã vom ridicã o rãtã ca aceea a povernelor (velnișilor). Pluta în mijloc va avã o spãrturã prin care apa atingẽnd rãta sã o invãrtãscã. Cãușile roții se vor deșertã într'o copae așezatã la înãlțimea trebuincioșã ca apa din ea sã se scurgã prin șipote (zgiaburi) pe capãtul cel mai ridicat al grãdiniî într'un șanț.

Apoi din acel șanț numai cu colțul sapei îi vei da drumul printre răzorele pomilor, pe unde singură se va scurge până la cel-lalt capăt al grădini.

— Nea Sofronie ascultă cu multă luare aminte și pare că se deșteptă dintr'un vis. Dar se încredință repede că tot ce spune d-l Ghețenu, e cu puțință și de mare folos. Pentru acesta ridică o sută lei din ce are la economie, și trimise îndată pe fiul său Vasile să aducă materialul și meșterii trebuincioși spre dășăvîrșirea acelei lucrări.

Peste șese zile tot lucrul fu sfârșit, iar nea Sofronie printre lacrimi de bucurie privi cum apa Argeșului urcă delul până la casa dînsului și sub comanda lui curgea să dea viață dragilor pomișori. Tótă casa lui nea Sofronie se înveselise și el mândru ca un general biruitor, porunca apei să se risipescă pe unde-î eră gustul. După câte-vă zile grădina căpătase altă înfățișare, totul se înviorase; iar în tómnă deși culese fructe mai puține, le vîndu mai cu preț ca totdeauna, căci prin prejur nu rodise, ba chiar se uscaseră mulți pomi de gróznica secetă. Când a socotit nenea Sofronie și a vedut că anul acesta rău a luat pe róde mai mulți bani ca alte ori, s'a minunat și dicea: «*Mult face învățatura! Mare lucru este ca cine-vă să cunóscă adâncul meseriei cu care trăește!*» Eú sunt bătrân dar nu mă pricepém să scap din primejdia acesta. Perdeam pomișorii și rămâneam sărac lipit pămîntului de nu-mi deschidea capul d-l Ghețenu.

A doua zi nea Sofronie alese din fructele cele mai frumoșe și cu gust și le așeză cu mâna sa în celarul d-lui Ghețenu spre a le ave pe érnă. Acesta însă îi dise: «Nu te osteni cu acest dar, căci eú sunt pe deplin rêsplătit, când povețele mele ți-au fost de folos. Ași dori însă să mai adăugăm ce-vă la grădina d-tale». Și începù să povestescă astfel: «Nisce ómení luminați aú învelit mai multe ramuri de pomi înfloriți într'o pânză rară așa ca albinele să nu pătrunđă la ele. Mai târđiú s'a băgat de sémă că ramurile învelite abiă aveau 2—3 fructe pe când cele-lalte rodise însutit. Aceste încercări s'aú repetit de multe ori și în multe locuri și tot așa aú arătat. Precum veđi nene Sofronie, albinele măresc rodnicia pomilor. Eú te îndemn ca în primăvară să așezi câți-va stupi în grădină.—Bucuros, rêsponse nea Sofronie, și într'o sêrbătóre, d-l învățator dete planul unde și cum să așeze stupina. Am auđit că chiar din tómnă aceea ar fi cumpêrat nea Sofronie 10 stupi, și i-ar fi așezat în grădină de către casă.

L. Paul.

Judecățile sunt ca focul, când te prind nu mai poți scăpa.

CASA BISERICII

Senatul și Camera au votat proiectul de lege prezentat de d-l Sp. Haret, ministrul Cultelor și al Instrucțiunii publice, pentru întemeierea unei Case pentru biserica ortodoxă română din țera noastră. Care e scopul acestei noi instituțiuni? 1) A administra toate fondurile create prin diferite legi spre a contribui la înflorirea bisericii; de a-i asigura bunul mers și întreținerea materială, buna stare și conservarea sfintelor biserici, monastiri, schituri și locuințe cu toate cele necesare; 2) a asigura conservarea averii mișcătoare și nemișcătoare a bisericilor catedrale și chiriarhice, a monastirilor și schiturilor astăzi în ființă, a bisericilor parohiale și filiale, precum și a tuturor așezămintelor bisericesci; 3) a controla administrația averilor bisericilor, monastirilor și așezămintelor bisericesci, ori-cară ar fi proveniența acestor averi și ori de către cine s'ar administra ele: episcopii, consilii economice, tutori sau executori testamentari. Controlul Casei Bisericești va avea de obiect de a face ca averile respective să se administreze în conformitate cu legile și regulamentele și cu voința testatorilor, spre cel mai mare bine al bisericilor și monastirilor respective. Prin acesta încetează controlul primăriilor respective asupra administrației epitropiilor bisericesci, așa cum fusese instituit prin diferitele legi anterioare; 4) a administra toate averile bisericesci și religioase, care nu ar intra în competența nici unui alt organ de administrație, precum și fondurile, care ar fi puse direct la dispoziția sa prin legi, donațiuni, testamente sau în alt mod; 5) a administra, conform legilor, toate fondurile acordate prin budgetul anual al statului, pentru administrația și întreținerea cultului creștin ortodox; 6) a administra toate afacerile bisericesci și religioase, care sunt prevădute prin art. 7 al legii de organizare a administrației centrale a ministerului instrucțiunii publice și al cultelor, din 9 Iulie 1901.

Prin urmare, scopul acestei instituțiuni, în primul rînd, e de a administra fondurî puse la dispoziția ei, a observă și controlă ca tot ce e avere bisericăscă și piósă să se întrebuinteze potrivit cu vederile sfinte ale acelora, cari le-au lăsat. Nu e nevoie să insist asupra marelui importanțe a acestei instituții din acest punct de vedere. Ródele ei se vor vedé în curând!

Acéstă instituțiune va mai avé de scop: 1) Să ajute la clădirea, repararea, restaurarea și dotarea cu mobilierul religios, cu cărți, vestminte și vase sacre a bisericilor și monastirilor; 2) să ajute la clădirea, repararea și mobilarea de palate metropolitane și episcopale și a localelor administrative respective; 3) la clădirea de protopresbiterii, pentru locuința protoereilor și pentru cancelaria lor; 4) pentru clădirea de case parohiale pe lângă bisericile parohiale; 5) pentru ajutorarea preoților atinși de infirmități incurabile, a preoteselor véduve și a orfanilor preoților lipsiți de orî-ce alt mijloc.

Casa Bisericii va puté de asemenea să acorde din fondurile sale proprii ajutóre bisericilor sárace din țeră, când se va constată, că mijlócele lor nu le permit să facă față cheltueleur cerute pentru întreținerea lor și pentru buna îngrijire a cultului.

Instituțiunea acésta voiesce binele și înflorirea sfintei noastre biserici. Creștinul adevérat se póte uita cu încredere la ea, căci va scî cu siguranță, că orî-ce dorință i se va îndeplini întocmai! De aceea cu drept cuvînt a spus I. P. Sf. Mitropolit Primat Iosif Gheorghian în Senat, că *primesce acéstă lege în tótă coprinderea ei, căci o crede necesară și bună.*

Din parte-ne, împărtășim întocmai vederile exprimate de I. P. Sf. Mitropolit Primat.

Acéstă Casă a Bisericii va administra și tóte afacerile bisericăscă și religioase. E un mare bine acesta, că va fi o *unitate de vederi în cele bisericăscă și religioase.*

Voiú reveni!

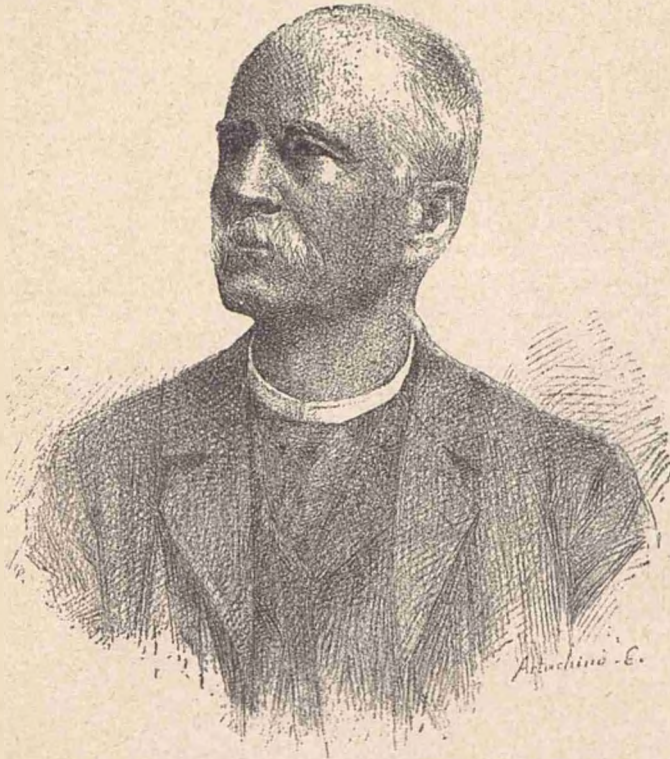
G. . .

PICTORUL GRIGORESCU

«Priviți pe cele dëluri înalte, înverđite,
Pe-acele largi poiene cu flori acoperite,
Priviți, străini de lume, păstorii cei Români
Aprope de-a lor turme păzite de-ai lor câni,
Trăind o vieță lină în tainica natură,
Cu buciumul în mână, cu fluerul la gură.
Cerésca limpeđime, precum într'un isvor,
Alin se oglindesece în sufletele lor...
Priviți pe cea câmpie frumósă, roditóre,
Plugarii, muncitorii lucrând în foc de sóre.
Pe fața lor cea blândă, pe ochii lor cei vii,
Adie bórea dulce din verđile câmpii».

(Păstorii și Plugarii).

Poemele în versuri ale Bardului dela Mircesci capetă o nouă
vieță prin poemele în culori ale d-lui Grigorescu.

Pictorul N. Grigorescu.

Asemănarea între descrierile rimate și cele colorate este atât
de isbitóre, în cât am fi ispitiți a ne întrebă, care din cei doi
artiști a avut o așa de covârșitoare înriurire asupra celui-lalt

dacă dela început, *Natura*, singura sorginte de inspirațiune a amândorora, n'ar înlătură orî ce gând a unei alte influențe în afară de cea pe care ea a avut-o într'aceeași măsură asupra acestor doi entusiaști admiratori ai ei.

Ca adevărați fii ai aceluiași neam, crescuți sub același cer azuriu al câmpiei românești, este cu totul firesc ca acești doi de frunte reprezentanți ai României să aducă fie-care prin arta sa aceleași innurî de înălțarea patriei comune.

Mândră pôte să fie țera de acești doi geniali fii ai ei și recunoscătoare împreună cu noi le va fi viitorimea. căreia, ei îi transmit o așa de desfătătoare și de vie imagine a pajiștei și a țeranului român așa cum l'au apucat acele timpuri sbuciumate dar pline de glorie ale dobândirii Independenței noastre.

Locuri de frunte în Renașterea noastră literară și artistică le sunt pe veci asigurate acestor doi mari inovatori.

Alexandri a redesteptat doina și cântecul popular, iar d-l Grigorescu a împămîntenit cel d'întâiu adevărata pictură necunoscută până la dînsul în țera noastră.

Deși a început ca iconar, ca simplă calfă de zugrav, dînsul însă a avut cea energie caracteristică geniilor mari ca să reușescă a se desface de lanțurile seculare ale codicelui de pictură dela Sfîntul munte, care și la noi în țeră, ca întreg orientul ortodox, a oprit orî-ce desvoltare a picturei.

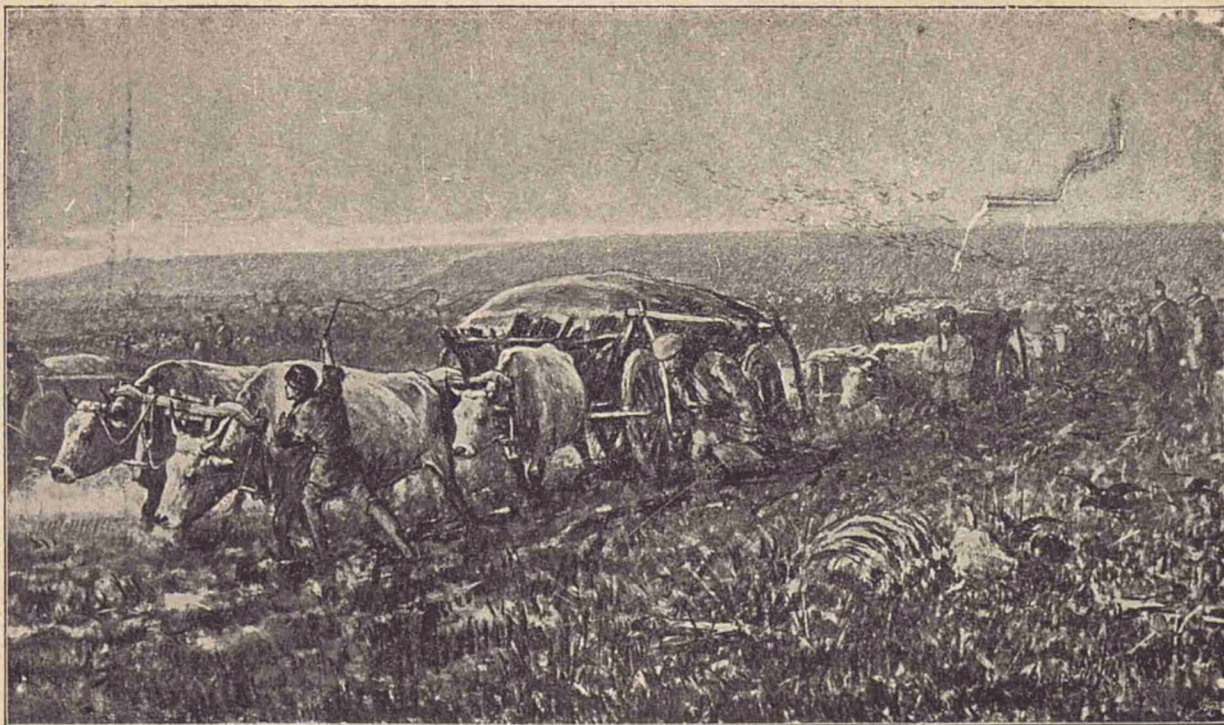
Meritul necontestat al d-lui Grigorescu constă tocmai într'acosta, de a fi mijlocit transițiunea de la bizantinism la pictura adevărată, desrobindu-ne de hieratismul bizantin, și de a ne fi înlesnit, în parte și prin căți-vă reprezentanți, intrarea în rîndul națiunilor culte și în domeniul picturii.

Mare și însemnată este reforma introdusă, dar și mai colosală e munca și neîntrecuta productivitate a d-lui Grigorescu.

Pentru a îmbrățișa întréga sa operă și urmări treptata sa desvoltare, ar trebui să pornim de la sfinții pictați prin 1859 în mănăstirea Agapia, unde găsim pe autodidactul neatins încă de nici o influență streină. Acastă primă fasă fu scurtă, căci după o efemeră trecere prin școla de Arte frumoase din Paris, artistul, emancipându-se de orî-ce tradițiune și de orî-ce învățămînt oficial, intră în marea școlă a naturei căreia i-a rămas credincios fără strămutare. Din retragerea sa la Barbizon ne dă o serie de fragede și sincere peisagii cari se pot enumără printre cele mai bune ale tinerei colonii de pictori ale căror nume neapreciate pe atunci au ajuns celebre astăzi. Acestor prime succese le urmăză, după o mică întrerupere, altele și mai frumoase, repurtate prin măestrile peisagii și fermecătoarele interioare din Bretania și Normandia, cari ne dau nota puterei talentului și a sciinței artistului.

După o lungă absență, pictorul pribeag prin țeri străine, unde eră mai cunoscut și apreciat de cât la noi, este readus în țeră prin ivirea rășboiului pentru independență.

Marele eveniment la care el ica parte ca martor ocular îi

Pe drumul Plevnei : Un convoi de munițiuni.

(După tabloul lui N. Grigorescu).

produce o impresiune adâncă. El nu eternizează însă mizeriile și crușimile războiului, ci vigôrea și bravura soldatului român. Sentinela d-lui Grigorescu este alături de Peneș Curcanul al lui Alexandri, cea mai reușită și populară întrupare a ostașului nostru.

După această înfrățire pe câmpul de luptă cu țeranul român, pictorul nu-l mai părăsește și ni-l descrie în nenumăratele pastorale și idile colorate. Pătruns de firea cea naivă a țeranului și de iubirea ce din strămoși a avut-o pentru pământul său natal, el ni-l dă în tot-deauna în cadrul său obicinuit, în vâlcelele înverzite sau în cîmpia cea largă din care se desprinde atâta farmec și atâta îmbătătoare poezie pentru acela care o cunoște și o iubesc.

Acosta e și nota dominantă a actualei expozițiuni de la Atenei, în care ni se arată meșterul neîntrecut al culôrei.

Inamorat al naturei, pictorul trăiesce la pôlele munților o viață consacrată numai artei sale, departe de orî-ce altă influență, în contact continuu și direct cu natura — în plin aer — ceea-ce și dă operilor sale cea frăgețime și parfum particular, care contrastază enorm cu neînsuflețitele pânze lucrate din memorie în atelierile cu invariabila lumină de Nord. Mereti observând și analisând efectele de lumină, dînsul a ajuns să le pătrundă tainele ascunse.

Cu mijlôcele reduse ale paletei sale — care orî-cât de bogată ar fi, totuși e foarte limitată față de bogăția și varietatea elementelor ce colorază și însuflețesc realitatea — dînsul a reușit, prin nuanțarea meșteșugită a culorilor, să ne redea nu nisce reproduceri neînsuflețite, ci impresiuni vii ca și acelea pe cari le primim în fața naturei însăși, nu imitațiuni servile, ci capod'opere de sine stătătoare.

Tablourile sale, cu totă a lor materialitate, sunt animate par'că de cea mișcare eterică și impalpabilă, cu care undele luminose învâlc corpurile din natură; pe pânzele sale licăresc scînteia de viață ce aduce cu sine orî-ce rază de sôre. Entuziasmul care l'a făcut să palpitate în fața mărețiilor naturei, artistul ni-l comunică și nouă prin operele sale.

Contemplând lung și cu reculegere aceste peisage, se interpune între organul nostru vizual și pânză o atmosferă plutitoare care măresce și accentuează și mai tare senzația realității deșteptată prin pictură.

Și tôte aceste efecte le atinge numai și numai prin culôre. Nu prin contururi liniare, mărginesc dînsul corpurile în spațiu; prin diferențierea valorilor scie însă să redea întrêga plasticitate a formelor; nu desenul amănunțit, ci impresiunile generale, farmecul culôrei și jocurile de lumină îl atrag.

În fața naturei ochiul său scie cu siguranță să distingă fie-care culôre în parte, pe care apoi fără șovăire o fixează pe pînză prin atingeri ușore de penel. Vedute de aprôpe de tot, unele din picturile d-sale se prezintă ca nisce mosaicuri colorate, în cari sunt

Lupta de la Opanez.

(După tabloul lui N. Grigorescu).

așezate în fuga penelului tonurile cele mai îndrăznețe, din a căror îmbinare însă se desprinde, cînd le privim de la distanță cuvenită, același efect armonios pe care-l produce natura însăși.

Fie-care urmă de pensulă este reprezentanta unui gînd, echivalentul unei viziuni: nici un ton nu e pus fără să nu aibă rostul său; și tocmai din cauza acestei cumpătări în culore toate compozițiunile d-sale sunt așa de clare și naturale.

Artistul scie prin adaosul culorei albe, ca substratul dominant în amestecul vopselelor pe paletă, să dea acea lumină argintie care înveselesc picturile sale și senzațiunea atît de puternică a atmosferei, în care se scaldă mai toate peisagiile cu perspectivele cele adânci și vaste.

Simple și impunătoare ca și firea artistului sunt operele sale, cari n'au nimic factice sau trudit: immurile de culori isvorăsc din penelul pictorului cu o ușurință și spontaneitate ce sunt semne evidente ale unei puteri creatoare vecinic întinerită.

D-l Grigorescu, cel d'întăiu ne-a destăinuit frumusețile pămîntului nostru cu colorațiunea lui specifică; acela care a simțit arșița ardătoare a lui Cuptor, pôte să înțelegă și mai bine lumina orbitore, dar adevărată, dintr'unele pînze ale sale. Alabastrul bolții ceresci, redat prin niște culori așa de calde, este iarăși particular țerilor din spre răsărit; în el regăsim proverbialul cer oriental, după care oftază ômenii nordului.

Ființele represintate, atunci cînd sunt în repaos, respiră dulcea melancolie a doinelor românesce; cînd ele sunt în plină acțiune, ne dau o imagine vie a puterii dinamice de care e capabil țeranul român.

Subiectele artistului sunt clădite pe cele mai simple principii de compozițiune, în care ca și în natură precumpănesc linia orizontală și verticală. Nenumăratele care cu boi, păstorii și păstoritele se asemănă numai în aparență, căci departe a fi simple repetițiuni ale aceluiași subiect, ele sunt variațiuni cu farmece noui, în care artistul par'că s'ar luă cu sine însuși la întrecere tindend tot mai sus, spre idealitatea din ale cărei sfere acum nu se mai coboră.

Spirit preocupat numai de esența lucrurilor, el a căutat să represinte numai aspectele generale și nestrămutate ale natuerei și ale ômenilor: să simplifice, să sintetizeze.

Și în acest sens d-l Grigorescu și-a creat, atît ca factură cât și ca interpretare a subiectelor, o manieră a sa proprie, un stil al său.

O analizare mai amănunțită a numeróselor pânze din această expozițiune este de prisos: ele vorbesc singure și pe înțelesul tuturor, ca orî-ce operă mare care este nu numai clar concepută dar și bine exprimată.

Așa cum ea se presintă, opera d-lui Grigorescu rămâne unul din monumentele imponente cu care pururea se va mândri țera și neamul românesc.

Al. Tzigara-Samurcaș.

Defilarea prizonierilor turci pe dinaintea Domnitorului.

(După tabloul lui N. Grigorescu).

FEBRA AFTOSĂ (1).

Tratamentele de care trebuie a ne servi pentru a dobândi vindecarea animalelor bolnave de febră aftosă, sunt multe. Mai înainte însă de a ne ocupa de ele, vom spune că ori-care ar fi animalul bolnav, este bine să-l lăsăm liniștit în grajdul său coșarul lui, în tot timpul cât durează bóla; boii de jug în nici un caz, nu vor fi puși la muncă. Apoi, o altă condițiune de căpetenie pentru obținerea mai grabnică a leuirii, este a se ține bolnavul în curățenie. Grajdul său coșarul va fi îngrijit; așternutul se va schimba des, pe care, scoțându-l afară din locuința vitei, nu-l vom întrebuița și nici nu vom lăsa să calce alta peste el, pentru care scop îl punem într'un loc retras, unde, pentru mai multă siguranță, îi vom da foc.

Ca hrană, din cauza bēșicilor și rănilor ce se formează în gură, nu-i vom da de cât mncări moi, iarbă, tărâțe, mlaiu, huruială etc. Aceste din urmă fiind amestecate cu apă și cu puțină sare.

Pentru vacile bolnave, laptele pe care îl luăm de la ele nu-l vom întrebuița chiar pentru animale, cu atât mai mult pentru om, decât după ce-l vom fierbe. În cas însă când el se arată stricat, se zăurzesce repede, mai ales omul, nu-l va mânca. Mulgerea vacilor sănătoșe, nu se va face tot de aceeași persoană, care le mulge pe cele bolnave.

Viteii sugaci, se vor ridică de la mamele lor, îndată ce bănuim că ele a căpătat sau va căpăta bóla, izolându-i într'un anumit loc, unde le vom da pe gură lapte, după ce-l vom fierbe, și câte puține tărâțe, mlaiu, etc.

Cât pentru doctorii ele sunt multe, toate deopotrivă folosite, când se întrebuițază cu pricepere: Creolina este destul de eftină și foarte bună. Iată cum să se procedeze: Cumpărăm 2 până la 3 sute grame creolină de la farmacie, sau chiar mai multă, după numărul animalelor bolnave, luăm apoi o sticlă de o oca pe care o umplem cu apă căldică, peste care turnăm cam preț de o lingură, din creo-

(1) Veđi No. 12—13, 14, 15 și 16.

lină, amestecând în urmă conținutul, prin clătinirea sticlei. Acestea fiind făcute, în capul unui băț, ca un mic făcăleț, punem o mână de vată sau călți sau o pânzătură curată. Pământul astfel pregătit după ce l muem în apă cu creolină, spălăm cu el vita bolnavă în gură și pe la nas. Spălăturile le vom face de două ori pe zi.

Pentru picioare, le vom ține curate, spălând copitele cu apă caldă și cu săpun. Între unghii, se va pune călți udați cu creolină. Asemenea călți putem pune la nevoe, și pe la coronă, călcăe, legând piciorul bolnav cu o petică grosă și curată, de pânză de sac de exemplu.

La uger, nu putem să ne slujim de apă cu creolină, pentru motivul că laptele ea mirosoare de creolină, de aceea ne vom mărgini să-l ținem curat, spălându-l cu apă caldă, cu ceai de mușețel, sau cu apă boricată. Mulgerea o vom face pe cât se poate de des, pentru ca ugerul să nu se împietrească prin șederea prea mult a laptelui în el.

Lecuirea se obține cam în două săptămâni, de multe ori și mai repede.

Terminând vom spune, că febra atosă, fiind o boală molipsitoare (1), este neapărat trebuință, că după ce animalele s'au tăcut bine, să curățăm și să desinfecțăm grajdul, coșarul, cocina, curtea sau oborul, în care au zăcut. Pentru acest sfârșit vom arde gunoiul și așternutul, vom spăla cu leșic grătarele, eslele, hârdaele, gălețile, ulucele, (gardurile) etc. vom stropi peste tot cu apă amestecată cu creolină, pe podină ca și pe tavanul și peretele grajdului pe care în urmă îl vom spoii cu var.

În fine vom îndeplini cu cea mai mare grijă, tot ceea ce ne va învăța medicul veterinar al comunei sau județului, unde locuim.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

Contra frigului la picioare. Când cine-vă suferă iarna mult de frig la picioare, cel mai bun mijloc este de a-și înveli picioarele pe deasupra ciorapului sau obielei cu o bucată mare de hârtie mai grosă, și în urmă să-și tragă cisma sau să-și lege opinca. Aerul neputând pătrunde de loc, frigul este cu totul împiedecat de a pătrunde în picioare.

(1) Vezi bolile molipsitoare și microbii în «Albina» No. 17, 20 și 26 din 1701.

Altoitul viței noastre de vie pe vițe americane.

Până la ivirea filoxerei, podgoreniii întrebuintău pentru înmulțirea viței butași cu și fără rădăcini, și mai rar sau de loc semința și altoitul. Astăzi, din cauza acestei blestemate de insectă numită filoxeră, care a prăpădit și mai prăpădesce încă viile indigene, au silit pe podgoreni a întrebuintă altoitul viței indigene pe cea americană, care poate rezistă în contra acestui dușman nemilos care a sărăcit pe cei mai mulți podgoreni. De ore-ce unii ca să scape mai curînd de viile lor, au căutat să le vîndă cu orice preț, numai să nu mai vadă cu ochii cum li se prăpădesc; iar alții din lipsă de mijloce, de-ale mai puțin pute să răsădi cu viță americană, căpătată și acesta cu multă greutate din pepinierile statului, de ore-ce omenii cu mijloce s'au gândit cam târziu să facă ast fel de pepinieri sau școle de vițe altoite, le-au părăsit.

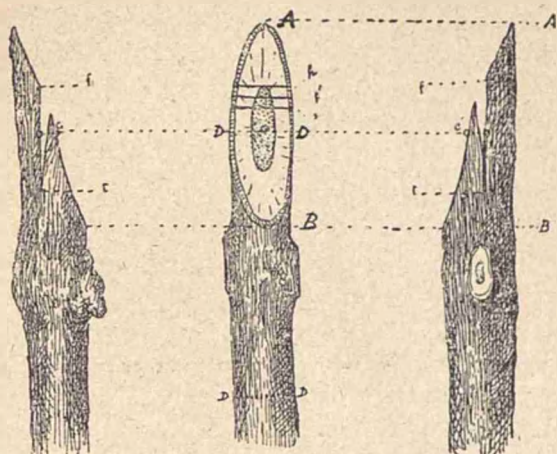
Podgoreni, au mai alergat la altoirea viței din cauză că până astăzi nu s'au putut descoperi nici o doctorie, mai efină și mai ușoră de întrebuintat la omorârea acestui dușman al viilor.

Altoirea viței indigene, adică a noastră, pe viță americană se poate face în mai multe moduri, întocmai ca și pentru pomi roditori. Dar cel mai bun mod, care se întrebuintează la noi de către serviciul filoxerie ca și de către particulari, cari și-a făcut școlă de viță, este altoirea *englezescă complicată*, numită și *alipire complicată*. Acest mod de altoire la viță se poate face și iarna și primăvara, este mai bun cel din urmă.

Cum se face iarna? Se ia un butaș de viță americană, cu vârsta de un an, și cu 4 muguri pe el, și se taie teșit, de jos în sus în dosul unui mugure cam de 2—3 c. m., pe urmă se crapă binișor cu cuțitul, cam pe la mijlocul tăieturei, după cum se vede în figură. (fig. 1).

Acum se taie dintre cordele din viță noastră de

vie, cari să aibă vârsta tot de un an, o bucată cu doi muguri. Acesta este altoiul, și se face ace-iaș

(Fig. 1).

tăietură de sus în jos în dosul unui mugure, se crapă mijlocul tăieturei. Ca ast-fel tăietura altoiului să se încrucișeze cu tăietura făcută la butașul viței americane, numit și port altoi, întocmai cum se încrucișează degetele de la mână când le punem unele printre altele. După cum se vede în (fig. 2).

Tăietura, atât la port-altoi, adică la butașul de viță americană, cât și la altoi, tăiat dintr'o cordă de soiū bun din viile nōstre, trebuie ast-fel făcută, în cât să se potrivescă unele cu altele, căci alt-cum altoiul nu se prinde.

După ce s'a așezat altoiul pe port-altoi, se lęgă cu o fășie de teiū topit.

Când altoitul se face iarna, butașii altoiți se păstrează într'o pivniță, în nisip puțin umed, până primăvara când se pun în școla de viță sau în pepinieră, așa că partea altoită să vie la suprafața pământului și se acopere cu puțin pământ, ca altoiul să nu fie prea mult în bătaia sōrelui. Ca altoiul să nu prindă rădăcină, din când în când se dă pământul la o parte și dacă s'a ivit rădăcină se taie.

(Fig. 2).

Când altoiul s'a prins bine, atunci se dă pămîntul la o parte și se lasă în contact cu căldura sôrelui.

Dintre vișele americane, cele mai bune ce se pot întrebuița ca port altoi sau ca butași sunt, pentru pămînturile ne vărôse, *Ripariile*; pentru pămînturile vărôse, *Armon rupestre*;

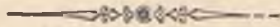
Gamay Condere; *Mowrveare rupestre*. Aceste soiuri de vișe americane altoite, se găsesc și în pepinierele statului, unde după mai multe încercări, s'a putut constata adevărul adevărat în această privință. Deși ar fi fost mai bine, ca nici să nu fie aușit de vișa americană, sau franțuzescă.

Este mai folositor și omul este mai sigur de buna reușită și de munca lui, atunci când altoirea se face pe butași americani crescuți deja în școle sau pepiniere. În cazul acesta, altoitul se face primăvara prin luna Aprilie sau Maiu, cât se pôte aprôpe de pămînt, și se i-au aceleași măsuri de îngrijire pe cari le-am descris mai sus până când altoiul s'a prins bine.

Butașii de vișă americană, cari servesc de port-altoi, se pot altoi după un an de la sădirea lor în școlă, atunci când au prins rădăcini.

După ce au trecut un an sau doi de la altoit, când altoiul a prins putere, se scot butașii altoiți cu mare băgare de sêmă și se sădesc în vie.

V. S. Moga.

Țara Roselor în Europa este Bulgaria. Se afirmă, că sunt ani când se pregătesc în Bulgaria 100.000 de măsuri de ulei de rose. O măsură este pregătită din mai multe kilograme de foi de rose. La culesul din 1896 a costat un kgr. de ulei de rose 800 mărci. Uleiul bulgar de rose este cristalin și gălbui. Afară de acestea se vînd încă două feluri: uleiul de rose din Militz (Saxonia) și din Chinchila (Spania-sudică). Cel din Militz este galben-verdui și de o aromă delicată. Cel spaniol este întunecat și cu aromă tare.

Abonamente la revista „Albina“.

Sub-semnatul T. Daniilescu, învățător-diriginte școlii din comuna Farcașa, plasa Muntele, județul Suceva, cunoscând buna influență ce are asupra omului, literatura sănătoasă, am sprijinit după puterile mele scrierile cari conțin o ast-fel de literatură, mijlocind răspândirea lor între săteni.

Omul doarece o mâncare ore-care, numai după ce-i cunoșce bunul gust, de aceea am dăruit sătenilor mei, în mai mulți ani, faguri din sănătoasa miere a revistei «Albina» căutând ast-fel a-i înadî la această hrană, care este cu atât mai folositoare, cu cât rădăcina arborelui nostru național, începând a se desgheta, cere mereu hrană și dacă n'ar avé la îndemână hrană sănătoasă, s'ar hrăni cu ce-ar găsi.

Abonez și anul acesta la revista «Albina» clasele a V-a și a IV-a a școlii normale «Vasile Lupu» din Iași, în semn de profundă recunoștință către numita școlă, a cărei cursuri le-am terminal în anul 1888.

Abonez asemenea pe locuitorii acestei comuni: Danielescu I. Ilie și Daniilescu I. Teodor.

Urmând ast-fel îmi îndeplinesc o sfintă datorie către temelia scumpei noastre Patrii, adecă către sătenii Români, cărora Majestatea Sa Regele, Bunul și Înțeleptul Părinte al României, le ȳice: «Muncitori harnicii în timp de pace, cu plugul vostru imbogățiți țera; în vremuri de primejdii, când am pus spada în mânilé vóstre, ele n'au tremurat. Nu voi uita nici odată că voi ceî de la sate, stropiți țarinile cu o spornică sudóre și că din piepturile vóstre am făcut scutul puternic al mântuirii și al neatrării noastre».

Odată cu acesta trimet și suma de doué-ȳeci și cincî lei, dintre care doué-ȳeci lei sunt costul celor patru abonamente arătate mai sus, iar cincî lei sunt costul abonamentului meu la revista «Albina» pe anul curent.

T. Daniilescu.

O pildă de urmat.

D-l V. Magheru, învăț. diriginte al școlii din comuna Filescî, jud. Covurluiu, ne comunică că, din anul 1890, și regulat în fiecare an, d-l dr. Aristide Serfioti, proprietarul moșiei Filescî, îmbracă de Crăciun câte 17 elevi, dintre cei mai silitori și săraci, dându-le câte un palton, o pereche pantalonî, o pereche cisme și o căciulă, tóte în valóre de 500 lei.

Fapta d-lui dr. Serfioti vorbesce singură și nu noi vom mai adăoga cevă, ceea-ce avem de ȳis este: Câți proprietari n'ar puté imită pe d-l D-r. Serfioti, și câte suferinți nu s'ar ușurá?

Fie ca asemenea fapte, din cari multe ni se aduc la cunoscință, să nu mai fie o laudă, ci un obicei, în mănósa și de Dumnezeu bine-cuvintata țără Românéscă.

O serbare școlară.

În ziua de 16 Decembrie, s'a dat o serbare școlară la școla mixtă din com. Turcôia, jud. Tulcea, de către învăț. diriginte C. P. Măgureanu, cu următorul program :

1) Imnul regal; 2) Conferințe și anume: Inportanța întrunirei cercului și Soc. economice, C. P. Măgurenu; «Bólele animalelor,» N. Rosiade, (învăț. Greci); «Despre Biserică,» T. Mârza; «Rolul familiei în educațiunea copiilor,» Gh. Christescu; «Gospodăria Țeranilor,» învăț. Ignat; «Despre Plu-gărie,» Cuatu, președintele cercului didactic local. Apoi primarul comunei, d-l I. Munteanu, a mulțumit d-lor învățători pentru interesele și zelul depus, sfătuind pe locuitori a-și da copiii la școlă, arătându-le folosul și nevoia de a scî carte.

A asistat fórté multă lume, cum și cercul didactic vecinal.

DE LA SATE

În ziua de Sf. Nicolae 6 și în ziua de 9 Decembrie 1901, s'au ținut în localitatea noastră două însemnate întruniri. Prima în cătunul Pisc iar a doua în căt. Domnița, ambele pe Domeniul Corónei. La aceste întruniri au luat parte, putem dice, toți locuitorii câți vor fi fost pe acasă.

La Piscu a ținut conferință d-l învățător V. Teodorescu vorbind despre crescerea vitelor și îngrășăminte; iar Pr. Ștefan Georgescu despre școlă și biserică.

La Domnița a vorbit d-l învățător P. Bașturea, arătând multe piedici ce întâmpină un învățător din partea unor părinți de copii, cari nu-și eunosc sfinta datorie de părinți, combate apoi luxul, care, cu siguranță putem afirmă că este cea mai mare nenorocire pe populațiunea noastră dela țără.

La amëndoué a vorbit d-l V. Munteanu, Agentul Domeniului Corónei din localitate, arătând că în vița bine întreținută își poți pune nădejdea și în târg și la muncă. A vorbit asupra plantelor de nutreț recomandând mai mult pentru localitatea noastră cultura lucernei.

Amëndoué conferințele au reușit peste așteptare de bine, făcând asistenților o fórté bună impresiune.

Cronica Săptămânii

Din țără.—M. S. Regele a bine-voit a acordă d-luși G. D. Palade marele cordon al ordinului «Coróna României.»

— În cursul acestei săptămânii s'a depus în Cameră proiectul de lege pentru organisarea meseriilor și proiectul de lege pen-

tru modificarea unor articole din legea pentru organizarea judecătorească în ce privesce întinderea inamovibilității.

— În Tîrgoviște, s'a serbat cu multă pompă centenarul lui Ión Rădulescu.

De dimineață s'a oficiat un Te-Deum, la care au luat parte, din partea ministerului instrucțiunii, d-l Adamescu, secretarul general, autoritățile civile și militare din oraș, precum și nn numeros public.

După amiazi, la gimnasiul local a avut loc o festivitate.

D. Nicolaescu, prefectul județului, a rostit un discurs ocazional, arătând meritele lui Eliade Rădulescu.

A răspuns d-l Adamescu.

— La căile ferate au intrat în vigoare noui taxe pentru transporturile de lemne de lucru, expediate la multe stațiuni din Moldova, la Ițcani, Hotna și Oswiecim.

Din străinătate. — Din Atena, ne-a venit vestea că în celebra mănăstire grecească de pe muntele Athos, a izbucnit în cursul unei nopți un puternic incendiu.

Călugării dormeau în acel timp. Cei din catul întâiu s'au lăsat jos prin trîngiți, cei de la caturile de sus au sărit pe fereste.

Spaima a fost teribilă.

Nouă călugări și stareți au murit arși de vii.

Mulți călugări sunt răniți: 20 din ei sărind pe fereste, s'au rănit rău.

Biserica ce se află în curtea mănăstirei a rămas ca prin minune neatinsă, pe când un fer ce se află lângă poartă s'a topit.

Mănăstirea a fost redusă într'o grămadă de ruine.

Prețioasa arhivă de la catul de jos, în care se află iradelele Sultanilor, a fost scăpată.

— Guvernul Basarabiei a desemnat trei puncte pentru importarea în Rusia a vitelor mari cumpărate în România: Ungheni, Gura Prutului și Lipanî.

— La Berlin a avut loc subscripția la împrumutul Imperiului de 115 milioane mărci, și la împrumutul Prusiei de 185 milioane.

Pentru primul împrumut s'au sub-scris 7 miliarde. Fericită țară!

Terpentinel în economia casei. Terpentinel alungă molii, dacă stropim dulapurile cu el. Câte-vă picături pe ranele de arsură potolesc durerile. La dureri de picioare, bătături, ajută o compresă de terpentin. Puțin terpentin în apă caldă e bun la curățitul icónelor de ulei, tot cu terpentin se pot scóte petele de ulei din haine.

Teatru la sate.

În sêra zilei de 26 Octomvrie, s'a dat în comuna Lipovu, din jud. Dolj, de pe domeniul coronei Segarcea, o reprezentație teatrală. La început a fost cuvîntarea învățatorului respectiv, St. Tuțescu, vorbind despre scopul teatrului sătesc și aducînd mulțumiri d-lui I. Kalinderu, inițiatorul acestei instituții sătesci. Apoi sub-revisorul P. Ciocâlței, ține o frumoasă disertație asupra importanței teatrului sătesc și îndemnă publicul a visita și a sprijini asemenea serbări. S'a jucat piesele: «Lângă pămînt», «Ce face dracu», «Din viața Dobrogenilor», «Dinu-Sergentu», «Boier Călin» și «Fără cununie.» Apoi s'a cântat bucățile: Imnul regal, La revedere, Nenrocirea, etc.

Reușita a fost minunată, și ea se datoresce învățatorului local St. Tuțescu, și d-lui șef al Adm. D. C., V. Popescu, cum și d-lui G. Mihăescu. După ce se mai aduc laude și mulțumiri învățatorului local, are loc danțul.

Serbarea s'a dat în folosul copiilor sêraci.

Este de însemnat interesul și stăruința autorităților noastre școlare pentru școlă și mai ales a Adm. D. C., prin persoana d lui V. Popescu, pentru școlă din comuna Lipovu în special.

Curățitul blănilor. Blănille se pot curăți foarte frumos în modul următor: Încăldim într'o olă tărăite de secară până sunt atâta de fierbinți, încât abia să le poți suferi mâna, apoi deșertăm aceste tărăite pe blăni și le frecăm bine, cu toată puterea. Apoi batem și scuturăm blănille, până când cad toate tărăitele. Blănille se fac strălucitoare și chiar blăni albe se fac ca nouă. Acastă metodă e foarte obicinuită în Rusia.

INFORMAȚII

Duminică, 20 c., orele 8 sêra, se va ține în sala No. 4 din palatul Universității, adunarea generală a societății «Steaua». La ordinea zilei aprobarea raportului censorilor despre gestiunea anului 1901. Se va face și alegerea censorilor pe anul 1902, cum și completarea comitetului conform statutelor.

* * *

Noul roman al d-lui R. Niger «Tribunul Poporului», în care se continuă și se dezvoltă ideile de propășire rurală, din romanul «Strein în Țera lui», e aproape de terminare.

* * *

În comuna Mastacanî din jud. Covurlui, s'a înființat o școlă de adulți, după cererea sătenilor. S'a înscris a urmă 99 de tineri, dintre cari unii nesciutori de carte, unii cari doresc a-și termina clasele primare și alții absolvenți, doritori de a-și înmulți învățăturile dobândite în școlă. În ziua de 13 Ianuarie s'a inaugurat începerea acestei școle. A fost de față d-l Prefect al județului cu d-na, d-l Revizor școlar, d-nii Tenea, consilier județean și Graur, ziarist; preoții și învățătorii din comunele apropiate și un număr foarte mare de săteni.

Mulțumiri

Aduc sincerile și devotatele mele mulțumiri pentru plata abonamentului meu la revista «Albina» pe doi ani (1 Octomvrie 1900—902), de către d-l V. Orghidan, mare comerciant din București pentru că simțese românesce, că-și iubese țera și nêmul, căutând ca cu obolul d-sale să ne lumineze și pe noi.

I. M. Huștiu.

locuitor, com. Valea-Rea, jud. Tecuc*

Sub-semnatul, diriginte al școlii din comuna Amara-Slobozia, jud. Ialomița, aduc cele mai vii mulțumiri d-lui D. N. Secelenu arendașul moșiei «Vatra M-rei Slobozia» pentru buna-voință ce a avut de a dărui și anul acesta cu ocasiunea sărbătorilor de Crăciun, 8 perechi ghetes pentru băeții și fetele silitore și sărace de la această școlă.

Ión Nicolescu.

D-l Dimitrie N. Secelenu, arendașul Domeniului Slobozia, binevoind a oferi de sfintele sărbători 8 perechi încălțăminte pentru elevii și elevele fără mijloce și silitori din această școlă, sub-semnatul — învățător diriginte — în numele acelor elevi, îi aduc velle mele mulțumiri pentru asemenea faptă umanitară.

Pr. A. Petru-Iazu.

Sub-semnatul, învățător al școlii din com Brăhășesei, jud. Tecuci, aduc, în numele școlii vii mulțumiri d-lui Grigore Botez, funcționar, pentru buna-voință ce a avut a dona acestei școle o pupitră, care l'a costat 10 lei.

Tofan.

Poșta Administrației.

— D-lui Const. Langa, Focșani. — Primit. Vê mulțumim. V'am achitat cu chitanța N. 3.934.

— Locotenent Nitroescu, Tulcea. — Suma de 2 lei cotisațiunea de membru la societatea «Steaua» s'a primit, la rind se va publica. A apărut prima lucrare a acestei societăți: «Din Țera Basarabilor», trimeteți 15 bani și o veți primi.

— D-nei Ecăt. Chivulescu, Craiova. — Sunteți achitată pe anul al V-lea cu chitanța No. 3.767.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățătorii, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*. Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Ūrmare).

Fudulia C. Nicolae (Satul-Noū), 2 lei; Brânziciei Petre (Satul-Noū), 2 lei; Neicu V. Nicu (Sulina), 2 lei; Raicopol P. Dem. (Sulina), 2 lei; Antoniu Gheorghhe (Sulina), 2 lei; Vesescu Mircea, doctor (Sulina), 2 lei; Comarzan Grigore (Sulina), 2 lei; Lissevicî Andrei (Sulina), 2 lei; Jecu Marin (Sulina), 2 lei; Echmechgiac Hacie (Sulina), 2 lei; Vidopo C. Staro (Sulina), 2 lei; Palade Teodor (Sulina), 2 lei; Dursum Hagi Gafur (Sulina), 2 lei; Iancovescu Gh. (Pobța), 2 lei; Georgescu C. (Slova-Rusa), 2 lei; Stanciu C. (Ciamurlia-de-jos), 2 lei; Tăutu Gr. Mih. (Potur), 2 lei; Valciu Cristea (Potur), 2 lei; Mândrescu I. (Cojela), 2 lei; Horariu V. (Cojela), 2 lei; Ritter F. (Cojela), 2 lei; Steghe I. (Cojela), 2 lei; Poppa C. (Cojela), 2 lei; Veisemberg Martin (Cojela), 2 lei; Asandrian Filip (Cojela), 2 lei; Ilievici Ilie (Cojela), 2 lei; Ionescu C. (Caranasif), 2 lei; Popovici Vladimir (Chosopchiv), 2 lei; Simionescu D. (Cara-Urasuf), 2 lei; Popovici I. Ion (Cara-Urasuf), 2 lei; Mihăescu George (Cara-Urasuf), 2 lei; Petrovici Vasile (Cara-Urasuf), 2 lei; Troșiu V. (Cara-Urasuf), 2 lei; Cherciu Martin (Cara-Urasuf), 2 lei; Caraiman Nicolae (Tascof), 2 lei; Andronescu I. M. (Babadag), 2 lei; Niță Gh. (Babadag), 2 lei; Gădeiu V. Gh. (Tacosof), 2 lei; Popescu Amos (Tacosof), 2 lei; Tonciu Gh. (Torof), 2 lei; Sarian Misac (Torof), 2 lei; Azis Abdul Hafuz (Torof), 2 lei; Zisu A. (Mahmudia), 2 lei; Haimovici Leibu (Mahmudia), 2 lei; Istrati N. V. (Mahmudia), 2 lei; Asfon Ciam I. (Mahmudia), 2 lei; Bocolu M. (Mahmudia), 2 lei; Toporu Niță (Mahmudia), 2 lei; Eftuşencu Cle

ment (Mahmudia), 2 lei; Vasilescu A. (Mahmudia), 2 lei; Stoica Ión (Mahmudia), 2 lei; Cuțorof H. Const. (Mahmudia), 2 lei; Balan Ión (Mahmudia), 2 lei; Vico Ettore (Măcin), 2 lei; Constantinescu V. (Măcin), 2 lei; Petrescu Eraclie (Măcin), 2 lei; Goga B. I. (Măcin), 2 lei; Anghelescu Anton (Măcin), 2 lei; Manolescu Alexandru (Măcin), 2 lei; Mărculescu Nicolae (Greci), 2 lei; Petroviți Emmano. I (Greci), 2 lei; Barbu Ganciu (Greci), 2 lei; Ganea Marcu (Greci), 2 lei; Ivan Dem. (Greci), 2 lei; Memet Osman (Greci), 2 lei; Răduș I. Marin (Greci), 2 lei; Marcuș Solomon (Carcaliū), 2 lei; Șoiculescu C. Dumitru (Carcaliū), 2 lei; Porferiū Sava (Carcaliū), 2 lei; Ellman Daniel (Turcoia), 2 lei; Brahnea Ghiță Turcoia, 2 lei; Morescu Dionigio (Turcoia), 2 lei; Pătărlăgeanu C. Gr. Turcoia, 2 lei; Dimand Marcu (Turcoia), 2 lei; Dimand Leib (Turcoia), 2 lei; Roman Leon (Pecinéga), 2 lei; Rozanitos N. (Pecinéga), 2 lei; Marcus Ițic (Pecinéga), 2 lei; Ionescu Ivanciu (Pecinéga), 2 lei; Perstea V. (Pecinéga), 2 lei; Radoviți Xenofond (Satul-Noū), 2 lei; Viciu Dobri (Satul-Noū), 2 lei; Vlad I. Marin (Satul-Noū), 2 lei; Mateescu P. Const. învătător (pl. Măcin), 1 leu; Vasiliū M., preot (pl. Măcin), 1 leu; Popescu R. Radu, notar (Căgelari), 2 lei; Ciorapciū I. N. (Căgelari), 2 lei; Ursul N. (Căgelari), 2 lei; Popescu N. Sachelar, preot (Căgelari), 1 leu; Constantinescu Pavel, primar (Cerna), 2 lei; Rușeț Const. notar (Cerna), 2 lei; Un nume nedescifrat (București), 2 lei; Leveque L. (București), 2 lei; Sima Gh. (Str. Costache-Negri No. 1), 2 lei; Stoian I. (București), 2 lei; Agulett Avr. Th. (București), 2 lei; Radian Th. S. (București), 2 lei; Odoc Ión (București), 2 lei; Văsescu A. G. (Dorohoiū), 10 lei; Burghilea Constantin, major (București), 4 lei; Verzea Victor, căpitan (București), 4 lei; Grideanu Gr., căpitan (București), 2 lei; Ionescu Marin, locotenent (București), 2 lei; Slăniceanu Ștefan, locotenent (București), 4 lei; Patriciū Grigore, profesor (Bârlad), 2 lei; Hinche Oscar, profesor (Bârlad), 2 lei; Gregoriade N. N. (București), 2 lei; Chiriță Ema (Iași), 2 lei; Ionescu Eleonora (Galați), 2 lei; Petronius Maria (Galați), 2 lei; Menciu C. Lucreția (Galați), 2 lei; Văleanu D. State (Galați), 3 lei; Banu Dumitru, invet. Prăjesci, 1 leu; Bărbulescu N. (Meri-Petchi), 1 leu; Hirizescu (Cătrunesci), 1 leu; Bădulescu R. (Buturug), 1 leu; Ionescu Florea (Mariuța), 1 leu; Cănescu N. (Obedeni), 1 leu; Boruga I. (Herăscii), 1 leu; Nicolescu M. (Movilița), 1 leu; Șerbănescu C. (Mitreni), 1 leu; Ionescu M. (Chiajna), 1 leu; Ștefănescu Zoe (Roșu), 1 leu; Dobrescu G. (Jilava), 1 leu; Cosmescu I. (Obilescii), 1 leu; Măgureanu I. (Trestieni), 1 leu; Teodorescu G. (Chirnoși), 1 leu; Enăchescu D. (Présna), 1 leu; Părvulescu Al. (Ciorogârla), 1 leu; Șerbănescu N. (Isvorele), 1 leu; Manolescu Elisa (Obilescii-Noi), 1 leu; Ionescu D. (Tariceni), 1 leu; Nițescu D. (Bolintinu-din-dél), 1 leu; Alexandrescu Radu (Corneții), 1 leu; Buteică N., instit. (București), 2 lei; Sinișteanu B. C. (Arturi), 1 leu; Chiriacescu A. inst. (București), 2 lei; D-șora Manoil A. inst. (București), 2 lei; Grăpeanu G. Al. inst. (București), 2 lei; Sachelarie P. Th., preot (Micșunescii-Greci), 1 leu; Cristescu A. C. (Greci-Grădiștea), 1 leu; Manda I. Costică (Greci-Grădiștea), 1 leu.

Numărul membrilor publicați până în prezent, e de 5.139 iar numărul banilor încasați de la acești membrii e de 11.500 lei, 15 bani.

(Va urma în No. viitor).

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. îmi
părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din
cari 150 fr. vërșați.

Comitetul central :

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire
G. I. Goschen
.....
Viscount Duncannon
Hon. H. A. Larvrence
M. Adolphe Vernes..... à Paris
M. Charles Mallet
Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.
Sediul social

Piața sf. Gheorghe, Bucuresci
Sucursală la Braïla, Agenția la Londra.

Feighela, Roman Original, din viața
evreilor din România, de Th. D.
Speranția. Apare în fascicule săp-
tămânale a 10 bani. De vîndare la
chioscuri, librării, în tota țera și la de-
positul general A. I. Nițianu, Biuroù
Universal, 103 Splaiul Brâncoveanu,
Bucuresci.

Teatru sătesc, de Th. D Speranția.

Lângă Pămînt, dramă în 3 acte,

Curcanii, Comedie.

A se adresa la librăria C Sfetea
Bucuresci.

Prețul 50 bani.

GRADINA PREOTUL ILIE, Bise-
rica Cotroceni, Bucuresci. — Ar-
bori fructiferi, Arbori pentru șo-
sele, Arbori altoiți de ornament,
Arbuști, Plante urcătoare, Brađi, Pini
austriaci, Thuia și altele. Stupî, Tran-
dafiri, etc.

ACT DE MULȚUMIRE

Sub-semnatul, Locotenent *Nicolae Dimitriu*, din Bârlad, mă cred dator a
aduce la cunoștința onor. Public, precum și a părinților de familie, că de-
cedatul meu părinte Dimitrie Dimitriu, contractase la *Societatea generală
de asigurare „Dacia-România“* din Bucuresci, în Decembrie 1897, o asi-
gurare pe cazul de mörte pentru suma de lei 5.000 (cinci mii) și întăm-
plându-se să înceteze din viață pe când abia plătise asigurarea pe patru ani,
numita Societate de asigurare n'a întărđiat de a'mi număra întregul capital
asigurat de defunctul meu părinte, în sumă de lei 5.000.

Aduc dar în public mulțumirile mele onor. *Societății „Dacia-România“*
pentru graba ce a pus în lichidarea acestei despăgubiri și sunt pătruns de
datoria mea de a indemnă pe ori-ce părinte de familie de a asigura în acest
mod, la menționata Societate, existența urmașilor săi.

Locotenent, Nicolae Dimitriu.

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95.

GHEȚE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95.

GHEȚE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturi,
Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMAȘI bărbătesci de zi și de noapte, începînd de la Lei
2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începînd cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

In cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tôte Sezónele“

Calea Victoriei, Bucuresci

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scădămînt de
5%, din prețurile însemnate, prezentând
cuponul.